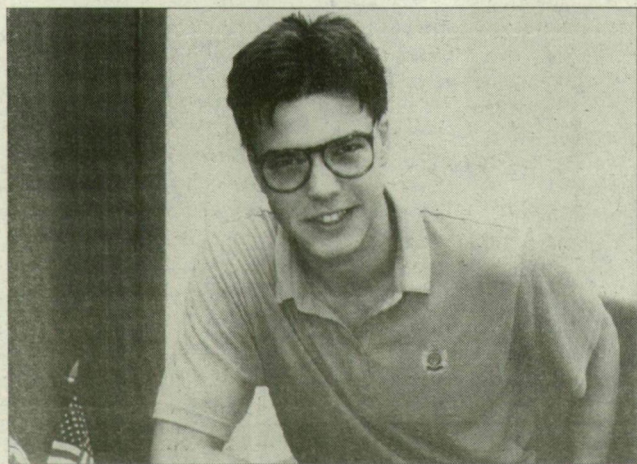

Szegedi deák – amerikai érettségi Bush elnök gratulált a győzelméhez

FOTÓ: RÉVÉSZ RÓBERT

Jóó Máriusz negyedikes tanuló a szegedi Deák Ferenc Gimnáziumban, az év végén érettségizik – másodszor. Ugyanis a tavalyi tanévben az Amerikai Egyesült Államokban már letette az érettségi vizsgát. Emellett megnyerte az amerikai történelmi tanulmányi versenyt az esszé kategóriában, és Bush elnök személyes levélben gratulált neki.

– Először jártál Amerikában?

– Nem, második koromban már kint töltöttem hat hetet Boston mellett egy csodálatos magániskolában, a Brooks Schoolban, mellyel a Deák Gimnázium áll kapcsolatban. Nem véletlenül használtam egyébként ezt a jelzőt, hiszen az egyik legelőkelőbb iskoláról van szó, egy őspark veszi körül és az évi tandíj 20 000 dollár – több mint a Harvardon, vagy a Yale-en.

– Hogyan jutottál ki másodszor?

– A toledói magyar plébánia és a Szeged-Csanád megyei püspökség közt létrejött kapcsolatnak köszönhetően, a püspök úr javaslatára minden évben kiutazhat egy fiatal. Így töltöttem kint első ösztöndíjként a 91/92-es tanévet. Természetesen egyházi középiskolába jártam.

– Milyen volt az iskola?

– A négy évfolyamban összesen 300 diák tanult. Minden diáknak el kellett érni egy bizonyos alapszintet minden tantárgyból, ezenfelül pedig lehetett választani plusz tantárgyakat. Én hét tantárgyat vettem fel, melyek közül a matematikát, az amerikai történelmet – ebből küldtek versenyre is –, irodalmat és úgynevezett „államelméletet és felépítést” tanultam kiemelt óraszámban. Engem egyébként mindössze egy apáca és egy testvér tanított volt, az adminisztrációt viszont a nővérek vezették.

– Hogy hogy te mentél az amerikai történelmi tanulmányi versenyre?

– Ez nemcsak az én érdemem, hanem az ő szőgyenük is egyben. Tanultam például spanyolul is, s annyira megőrült nekem a tanár, hiszen régóta nem akadt ennyire érdeklődő tanítványa. A történelmverseny januárban volt, tehát fél év alatt kellett eljutnom arra a szintre, amelyre az iskolából nagyon kevés gyereknek sikerült. A verseny két részből állt: tesztből és esszéből. Az utóbbival nyertem meg az állami különdíjat, mely után kaptam Bush elnöktől egy személyes, gratuláló levelet.

– Előtte foglalkoztál már Amerika történelmével?

– Nem sokat, csak annyit amennyit az általános iskolában kellett. Itthon egyébként második voltam, odakint pedig negyedikes lettem.

– Most ősszel hányadik osztályos leszel Szegeden?

– Augusztus végén letettem a vizsgákat, melyek a harmadik osztályhoz kellettek, negyedikben kezdem a tanévet.

– Mi volt még különösen emlékezetes az amerikai iskolában?

– A teljesen másfajta életstílus. A diákok nem éltek stresszben, nem nyomasztotta őket a rájuk nehezedő tananyag súlya, a veszély, hogy mi lesz ha nem veszik fel őket. Az érettségi után például a ballagás sem egy szomorú esemény volt, bankett helyett is partyt szerveztek zenével, táncsal, tombolával.

– Hol szeretnél továbbtanulni az idei, „szomorú” ballagás után?

– Szeretnék a Közgazdasági Egyetemre menni, vagy ha lenne rá lehetőség, akkor valamelyik amerikai egyetemre – ehhez „csak” az bizonyos 20 000 dollár hiányzik.

TAKÁCS VIKTOR

THE WHITE HOUSE

WASHINGTON

April 15, 1992

Dear Mariusz:

I was pleased to learn from the Lucas County Council of the American Legion about your award-winning essay. You can be very proud of your accomplishment. Earning this recognition is a reflection of your talent and dedication. Congratulations.

Mrs. Bush and I wish you every success and happiness in the future.

Sincerely,

Mr. Mariusz Joo
1407 South Stadium Road
Oregon, Ohio 43616

Mr. és Mrs. Bush elnök sok sikert és boldogságot kíván Jóó Máriusznak

Miasszonyunk iskolája Szegeden

Harmóniára akarnak nevelni

A Szentháromság út 74. hatalmas, öreg fakapuján szerény, kézzel frott papírlapon tudatják, itt indul 1992. szeptember 5-én a Karolina Elemi Iskola és Gimnázium, életrehívói, a „Miasszonyunk”-ról nevezett iskolanővérek beszélgetésre várják a leendő diákok szüleit. Az udvaron árkok, csövek, szorgos mesteremberek. A régi zárdaépület udvari szárnyában közfaltörő, vakoló kőművesek. Téglatörmelék és malterosládák, festékesvödörök között székeket cipelő, osztálytermeket takarító, berendező nők – a leendő tanárok és az egykori rendi iskola növendékei. A kapusház szobáiban kis és nagy dobozok, használt és új könyvek, televízió és hatalmas pöttyös labdák, tornaszerek, percenként csörgő telefon, kérdésekkel jövők-menők között ülünk le az igazgatóval, Vargacz M. Krisztinával beszélgetni a dél-alföldi régió új iskolájáról.

– Mint látja, minden erőnkkel készülünk, hogy a számunkra későn átadott épületben megkezdhesük az oktatást-nevelést. A teremítés vajúdásait és örömeit éljük – mondja mosolyogva a fiatal, energikus nővér.

– Honnan az erő, mire építenek, milyen örökséggel, szellemiséggel indítják újra a rendtartomány 1923 és '48 között Szegeden működött intézetét?

– A 160 éves rend hagyományával, küldetéstudatával. Számunkra legfontosabb a lelkeség, nevelni a legnemesebb és legtágabb értelemben akarunk. Célunk a gyermekek és a fiatalok olyan integrált személyiséggé való alakítása, akik harmóniában vannak Istennel, önmagukkal és másokkal. Ennek most nemigen kedveznek a feltételek, s ez kihívás számunkra, tantestületünket kedvezően inspirálja. Az anyagi, a dologi feltételeket háttérbe szorítva az emberi tényezőket erősítjük fel. Számítunk kezdeti feszültségekre is, de elszántak vagyunk arra, hogy mindenkihez megtaláljuk az utat. A szülőkkel igen szoros kapcsolatot kívánunk tartani, utánamegyünk minden gyermeknek. A tantestület – összesen 27-en, közöttük 3 apáca – összefogva, vállvetve máris ezért dolgozik.

– Hány gyermekük, osztályuk lesz, s milyen lesz az oktatás, az iskola rendje?

– A városban élénk az ér-

deklódés iskolánk iránt, és jönnek az ország más részeiből, sőt külföldről is. A gimnázium két lányosztálya tanulónak már berendeztünk két hálóteremmel egy 30 fős kolégiumot. Összesen mintegy 200 tanulónk lesz az idén. Két 1. elemi osztály, egy-egy 2.-3.-4. elemi osztály nyílik fiúknak és lányoknak. Fokozatosan építjük majd ki a 12 osztályos (6+6) iskolát, ahol megfelelő követelményeket akarunk támasztani a diákokkal szemben. A kicsik hozzánk járatásáról a szülők döntenek, a gimnazistáknak azonban felvételi elbeszélgetések lesznek, szempontjuk az, bírja-e majd a gimnáziumot és keresztény-e. Az elhagyott, nehéz sorsú gyermekekre különös gondot fordítunk. Feladatunknak érezzük a magyarság ápolását. S azt is, hogy az új kor igényeire felkészítsük a tanulóinkat. Az iskolai foglalkozások reggel 8-tól délután 4-ig tartanak, s a tanítás mellett lesz például kommunikációs gyakorlat – idegennyelvi is –, kézműveskedés, mozgás, zene, táncstanulás. A kicsik osztályaival két-két tanítónő foglalkozik. A hétvégeken lelki napok, közösségi ünnepek, kirándulások, szülői fogadónapok lesznek.

– Mindez milyen feltételek között?

– A gyerekeknek nem kell tandíjat fizetniük, ebédért, tankönyvekért kérünk pénzt. Iskolánkat segíteni alapítványi hozzájárulással lehet. Segítségét bárkitől elfogadjuk, s

FOTÓ: GYENES KÁLMÁN

nemcsak anyagit. Öregdiákok, akik eddig is dicséretesen segítő-készek, és az épületnekünk átadó főiskola vezetése is. Az önkormányzattól ötmilliót kaptunk az épület átalakítására, segít az alapító rend, támogat a Magyar Máltai Szeretetszolgálat is. Székek, padok már vannak, de annyi minden kellene még, elsősorban szemléltető eszközök. S persze az építés, az átalakítások mielőbbi befejezése.

Az utolsó mondatokat az igazgató nővér szavait egy kis lakószobában dohányzóasztal fölé görnyedve osztálynévsorokat, terembeosztásokat készítő lelkes, fiatal tanárok egészítik ki. Sorolják, hogy nincs

még írásvetítőjük, magnetofonjuk, diavetítőjük, jóformán semmiféle térképük és természettudományos szemléltető eszközük. Bárkitől szívesen elfogadnának könyveket is, szótárokat, lexikonokat, szépírodalmat. Nincs még porszívójuk, a kollégiumnak mosógépe, az ágyakhoz falvédő – és sok más.

Hit, küldetéstudat, akarat viszont van: az iskolanővérek a szegedi fiókházban arra készülnek, hogy az ember teljes kibontakoztatását szolgálják, mert az egy új világ kialakításának a kulcsa.

SZABÓ MAGDOLNA

Új tantermekkel gyarapodott a Kőrös

A tavalyi tanév utolsó napján vonultak fel a mesteremberek a Kőrös József Közgazdasági Szakközépiskola padlására, szeptember 1-jén pedig a diákok már az újonnan kialakított tantermekben kezdhették meg a tanulást. A jellegzetes frögépcsattogás is a múlté már, a három tantermet ugyanis új, elektronikus és szövegszerkesztő frögépekkel szerelték fel. Csak a klímaberendezések csapnak némi zajt, ám ez is kellemessé szelődül, hisz működésüknek köszönhetően a napsütötte tetőtérben jóleső hűvösség uralkodik.

Az átalakítás két tervezője Eszenyi Aladár és Szolga András volt, a terveket a Patent Kft. készítette, a kivitelezést pedig saját szabadalma alapján az INNOBAU Kft. végezte. A két cég végig együtt dolgozott, így készülhetett el ilyen gyorsan a munka, hiszen határidő előtt tíz nappal már takaríthat-

tak az iskola dolgozói az építők után. A szabadság lényege, hogy a régi födémre egy vasbetonlapot öntenek, mely tartja a tetőszerkezet súlyát. Így a régi födémből álmennyezet lesz, s a tetőtérben is kivághatják a kötőgerendákat, melyek egyébként apró cellákra osztják a tetőtér. Ezzel az eljárással a régi épületek rossz padlásfödémek felújíthatóak, hogy tetőtérbeépítésre alkalmassá váljanak. Egyébként a meglévő, lángmentesített barna fagerendák, a főállás tartóelemei látványának sem utolsók. A természetes jelleget kiemeli még a mennyezet falécborítása.

Az átalakítás a középiskolának 4 millió forintjába került, további 2 millió 200 ezerbe kerültek a gépek, melyből 1 millió 500 ezret a megyei szakképzési alapról kaptak.

T. V.

FOTÓ: SCHMIDT ANDREA